

Buletin Ortodox 68

Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

website : www.sfmariakitchener.com

facebook: [Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni](#)

O femeie la fântână

Duminica a V-a după Paști, 21 mai 2006

Lectura: Ioan 4,5-42

pr. Anthony M. Coniaris

Era la amiază. Iisus era obosit. S-a așezat, spune Sf. Ioan Gură de Aur, "nu pe un tron, nu pe o pernă, ci pur și simplu pe pământ", lângă fântâna lui Iacov. În timp ce se odihnea, "a venit o femeie din Samaria să scoată apă" (Ioan 4, 7). Să remarcăm faptul că Iisus era la fântână înainte să vină ea. **Dumnezeu este întotdeauna primul, așteptându-ne.** Domnul l-a găsit pe Zaheu, nu Zaheu pe Domnul. El l-a găsit pe Pavel pe drumul spre Damasc atunci când Pavel nici măcar nu îl căuta. Să remarcăm, de asemenea, faptul că femeia samarineancă a venit la fântână singură. Celelalte femei, fără îndoială, o disprețuiau pentru moralitatea ei scăzută și nu ar fi stat alături de ea. Pe când își umplea vasul pentru apă, l-a recunoscut pe Iisus ca fiind evreu, cu care samarinenii nu se amestecau. A încercat să îl evite. Spre surprinderea ei însă, Iisus i s-a adresat cu o cerere: "Dă-Mi să beau" (Ioan 4, 7). Nimic nu îi face pe oameni să se simtă mai în largul lor decât faptul de a li

se cere ajutorul. Cerându-i cuiva o favoare, ne punem la mila acelei persoane. Acceptăm o poziție inferioară. În acest fel a încercat Iisus să stabilească o relație de încredere cu femeia samarineancă. El avea nevoie de apă pentru a-și potoli setea fizică; femeia samarineancă avea nevoie de **apa cea vie** pentru setea ei spirituală. Setea fizică apare din nou; setea spirituală este potolită de apa cea vie. Apa fizică vine dintr-o fântână adâncă; apa vie vine din Hristos cel Viu. Una este esențială pentru viață; cealaltă este necesară pentru a avea viață din plin. Iisus cere, El care poate să dea totul.

Un evreu nu îi cere de băut unei femei samarinence. Astfel că femeia, în mod nepolitic, ridică ceea ce numim "problema rasială". Însă Iisus nu împărtășește prejudecata care face un grup de oameni să disprețuiască alt grup din cauza naționalității sau a rasei. **Prin simplul act de a vorbi cu acea femeie, Iisus a demolat barierele sociale, politice și rasiale ale timpului Său. Ca bărbat, stătea de vorbă cu o femeie. Ca Învățător, stătea de vorbă cu o femeie imorală. Ca evreu, stătea de vorbă cu o samarineancă.** Ignorând complet aceste deosebiri, El merge direct la punctul central - ce are El de oferit fiecărei persoane de orice rasă: "Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie" (Ioan 4, 10-11). Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu! Putem să îl știm însă! Darul lui Dumnezeu către om nu este altul decât Iisus: "Aceasta este viața veșnică: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis". Iisus vorbește despre Sine ca fiind Darul lui Dumnezeu și apa vie. Însă femeia nu vede decât un pelerin obosit și nu pe Cel care a venit ca să aducă odihnă sufletelor obosite. Ea îl vede pe călătorul însetat și nu pe Acela care a venit ca să potolească setea lumii. "Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie?" (Ioan 4, 10). Fântâna este adâncă - e adevărat - și avem nevoie de ceva cu care să scoatem apa. Este un drum lung de la om la Dumnezeu. Însă Hristos este Acela - Unicul - care poate să umple prăpastia și să aducă apa vie la sufletele noastre însetate. Nu avem ceva, ci pe Cineva care să scoată apa. "Doamne, nici găleată nu ai." Iisus nu are nevoie de nimic pentru a scoate apă. El este fântâna. El este apa vie. "Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână?" (Ioan 4, 12). El este într-adevăr mai mare decât Iacov - mult mai mare. Însă nu vorbește despre aceasta acum. El continuă făcând una dintre cele mai mărețe declarații ale sale: "Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși; Dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică" (Ioan 4, 13-14). Iisus a declarat că poate oferi satisfacție permanentă sufletului uman însetat. Apa pe care o dă El este ca un izvor care țâșnește constant. Nu se epuizează niciodată, nu devine niciodată stătută. Resursele lui nu pot seca niciodată. Și dacă El trăiește în noi, nici ale noastre! Pentru că izvorul care ne va alimenta va fi El. Aceasta este setea sufletului după Dumnezeu, despre care Biblia vorbește atât de des. "Celui ce însetează îi voi da să bea, în dar, din izvorul apei vieții" (Apocalipsa 21, 6). Dumnezeu spune în Cartea lui Ieremia: "Două rele a făcut poporul Meu: pe Mine, izvorul apei celei vii, M-au părăsit, și și-au săpat fântâni sparte, care nu pot ține apă" (Ieremia 2, 13). Nu există nici un înlocuitor pentru apa vie. Dacă încercăm să ne potolim setea spirituală cu ceva mai puțin decât Dumnezeu, vom rămâne însetați. "Cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată", a spus Iisus. Auzind aceste cuvinte, femeia samarineancă a răspuns: "Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot" (Ioan 4, 15). Se poate să fi fost sătulă de viața ei, sătulă de bărbați, sătulă de adulter, sătulă de a fi o proscrisă a societății, sătulă de a pretinde că este satisfăcută când întreaga ei viață a fost una de mizerie. Astfel că atunci când a auzit aceste cuvinte despre apa vie care satisface pe deplin, sufletul ei a strigat: "Dă-mi această apă". Însă înainte ca să poată primi această apă vie, ea a trebuit să se privească pe sine cu onestitate. Trăia în păcat și nu era dispusă să admită acest lucru. Astfel că Iisus i-a spus: "Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici" (Ioan 4, 16).

Adevăratul creștinism începe cu un sentiment al păcatului, cu pocăința. Iisus a dorit să scoată la lumină sentimentul ei de rușine, al păcatului. "Du-te și confruntă-te cu adevărul vieții pe care o trăiești; apoi vino să primești apa vieții". Nouă poate că ne-ar spune: "Du-te și confruntă-te cu acea persoană față de care ai greșit. Du-te și confruntă-te cu acea bătăie pe care ai rostit-o împotriva aproapelui tău". Femeia samarineancă a înlemnit ca și când ar fi cuprins-o o durere bruscă. A devenit defensivă. "N-am bărbat", a spus ea (Ioan 4, 17). Aceasta a fost o mărturisire onestă atâta cât a fost, dar nu a mers suficient de departe. Iisus i-a spus: "Bine ai zis că nu ai bărbat. Căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus" (Ioan 4, 18). Deși aceste cuvinte au venit din străvechiul Sihar, sună ca și când ar veni direct din Hollywood-ul modern. Bărbatul cu care trăia acum nu îi era soț. Nici ceilalți nu i-au fost. Pentru Iisus căsătoria este un sacrament. Este sacră. Întotdeauna a existat ceva nu doar păcătos ci și nevrotic în legătură cu sexul ilicit. Este un simptom de goliciune interioară. Oamenii caută să găsească în el răspunsul la unele dintre frustrările lor profunde: lipsa lor de importanță, lipsa lor de succes, lipsa lor de apropiere față de confrăți, lipsa lor de identitate, lipsa lor de convingeri religioase, lipsa lor de împlinire ca ființe umane. Fără îndoială femeia samarineancă a căutat o astfel de împlinire în viața ei indecentă, dar când Iisus a abordat subiectul a început să simtă că El se "amestecă" în viața ei personală. Astfel că a făcut ceea ce milioane de oameni au făcut de atunci încolo, când religia le-a cerut o schimbare în comportamentul lor: a schimbat subiectul. A început să vorbească despre diferențele religioase dintre evrei și samarineni. Nu era cu adevărat interesată de aceste diferențe, dar astfel căuta să mute de pe ea lumina reflectorului. În final a spus: "Știu că va veni Mesia care se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate" (Ioan 4, 25). "Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine" (Ioan 4, 26). Iisus declară, pentru ca toate generațiile să audă, că El este Mesia. Cel mai mare mister al credinței nu este vestit ucenicilor, ci acestei străine. "Eu sunt Acela" - Cel pe care l-ați așteptat, Cel care îl aduce pe Dumnezeu la voi, Cel care vă duce pe voi la Dumnezeu, Cel care are puterea de a ierta păcatele, Cel care vă călăuzește viața, Cel care învinge moartea. "Eu sunt Acela."

Ea a venit să ia apă. Când a înțeles că a găsit Izvorul cel Adevărat, și-a lăsat în urmă vasul pentru apă, așa cum ucenicii și-au abandonat plasele de pescuit. Abia convertită și totuși deja misionară, a fugit în sat să le spună oamenilor: "Veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva acesta este Hristosul?" (Ioan 4, 29). Inima îi ardea în ea. Nu putea să rămână tăcută. S-a simțit obligată să îi conducă pe ceilalți la Mesia. Și totuși nu le-a spus oamenilor: "Trebuie să credeți ceea ce spun eu", ci: "Veniți de vedeți". Ei au venit și după ce l-au văzut pe Domnul, au spus: "Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii" (Ioan 4,42).

- Cum să scapi de dorințele lumești?
- Nu trebuie să scapi de nimic. Când vei începe să bei apă din Izvorul Vieții, nu vei mai dori să bei și din băltoacă.

ISTORIOARE DUHOVNICEȘTI

Niciodată să nu faci judecată pripită

Pe vremea când o înghețată costa mult mai puțin decât astăzi, un copil de vreo 10 ani intră într-o cofetărie și se așază la o masă. Fata care servea îi pune un pahar cu apă în față. "Cât costă o înghețată de ciocolată cu migdale pe deasupra?", o întrebă copilul. "Cincizeci de cenți", îi răspunse fata. Copilul scoase din adâncul buzunarului un pumn de monede, și le examinează atent. "Și... cât costă doar înghețata de ciocolată?", întrebă el din nou, rușinat parcă. Alți clienți tocmai așteptau să se elibereze o masă, așa că fata deveni oarecum agitată. "Treizeci și cinci de cenți", îi răspunse, cu glas tăios, copilului. Acesta își numără încă o dată monedele. "Atunci vreau doar înghețata de ciocolată, fără migdale deasupra", spuse el, hotărât. Fata îi aduse înghețata împreună cu nota de plată, i le pune pe masă și plecă. Copilul termină înghețata, plăti la casă și ieși din cofetărie. Când fata veni să curețe masa, i se pune un nod în gât, și ochii i se împăienjeniră. Acolo, lângă farfuria goală și paharul cu apă se aflau, frumos aranjate, monede în valoare de cincisprezece cenți... Bacșișul ei. (deci copilul ar fi avut bani pentru înghețata cu migdale pe deasupra, dar n-ar fi avut să-i lase și ei ceva și nici nu s-a supărat că nu l-a servit cu mai multă politețe).

Smerenia

Odată, demult, mă plimbam împreună cu tatăl meu când, la o cotitură, el se opri deodată. După o clipă de tăcere, mă întrebă:
- În afară de ciripitul păsărelelor, mai auzi și altceva?
Îmi ascuți-i auzul și, după câteva secunde, îi răspunsei:
- Aud zgomotul unei căruțe...
- Așa este, spuse tatăl meu.
Este o căruță goală.
Îl întrebai:
- Cum de știi că este o căruță goală, dacă încă nu o putem vedea?
Iar el îmi răspunse:
- E foarte ușor, să știi când o căruță este goală, e din cauza zgomotului.
Cu cât este mai goală, cu atât face mai mult zgomot.
Astăzi, adult fiind, când văd o persoană care vorbește prea mult, întrerupând conversația celorlalți, dovedindu-se inoportună, lăudându-se cu ceea ce posedă, simțindu-se atotputernică și disprețuindu-i pe cei din jurul ei, încă mi se pare că mai aud vocea tatălui meu, spunând: "Cu cât este mai goală căruța, cu atât mai mult zgomot face".
Smerenia constă în a trece sub tăcere virtuțile noastre și de a le permite altora să le descopere. Nu uitați că există oameni atât de săraci, încât nu au nimic altceva decât bani și o mândrie pe seama lor. Nimeni nu este mai gol la suflet, decât cel care este plin de sine însuși.

Anunturi

Pe 23 mai, 2019, doamna Elena Marin, in varsta de 90 ani, a trecut la Domnul. Pentru cei care ati cunoscut-o, ii puteti aduce un ultim omagiu duminica, 26 mai 2019 intre orele 14-16 si 19-20, la capela funerara, situata la intersectia strazilor Westmount/Ottawa, oras Kitchener. Inmormantarea va avea loc in cursul zilei de luni, 27 mai 2019. Mai multe detalii puteti afla duminica, dupa Sfanta Liturghie, la locatia misiunii noastre.

Urmare a sedintei preotilor din protopopiatul Ontario al Arhiepiscopiei Ortodoxe din Canada (O.C.A.), ce a avut loc la Toronto, in data de 15 mai 2019, va informam ca printre subiectele aduse in discutie este si faptul ca arhiepiscopia noastra incurajeaza pregatirea inmormantarii crestinilor ortodocsi in propria lor casa, iar inmormantarea propriu-zisa sa fie facuta in conditii cat mai naturale. Adica, pe cat posibil, trupul neinsufletit sa ramana neimbalsamat si mentinut cu rezerve de gheata, inhumarea facandu-se direct in pamant, intr-un sicriu cat mai simplu, care sa fie biodegradabil. In acest scop sunt si cimitire anume destinate acestui tip de inhumare. **Un lucru mai putin cunoscut este faptul ca in majoritatea provinciilor din Canada (si in Ontario) este legal sa pastrezi acasa maximum 5 zile trupul persoanei raposate. De aici decurge faptul ca nu este obligatorie apelarea la serviciile companiilor sau capelelor funerare!** Pe de alta parte, atunci cand sfarsitul vietii pamantesti e diagnosticat de medici ca fiind iminent, arhiepiscopia noastra incurajeaza credinciosii sa isi traiasca ultimele zile in propria lor casa, in mijlocul celor dragi, dar mai ales, inconjurat de o atmosfera care sa predispona la meditatie si pocainta. Pocainta ofera omului sansa la viata cea vesnica intru si cu Hristos, in timp ce mentinerea artificiala a vietii prin conectarea la aparatele din spital nu fac decat sa prelungeasca starea de agonie. Sa nu uitam faptul ca prin Hristos cel inviat din morti suntem chemati sa dobandim mult mai mult decat o viata imperfecta si trecatoare!

*Va aducem la cunostinta faptul ca incepand din acest an, la **Capela Sfanta Maria**, situata in incinta **Campului Romanesc**, vom avea activitati religioase pe toata perioada sezonului cald, in fiecare sambata, dupa cum urmeaza:*

11:00 A.M. - Acatist;

11:30 A.M. – Parastase, Pomeniri de morti;

12:00 P.M. - 4 P.M. – Cuvant de invatatura (pentru copii si adulti), dialoguri pe teme religioase si de interes general, spovedanie la cererea credinciosilor, activitati recreative atat pentru copii cat si pentru adulti. In functie de solicitarile si de necesitatile sufletesti ale credinciosilor, cu timpul, intentionam sa savarsim atat Sfantul Maslu cat si Dumnezeiasca Liturghie. Capela "Sfanta Maria" de la Campul Romanesc va fi deservita spiritual ca filiala a "Misiunii Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni" din Kitchener, Ontario, iar daca doriti sa va tinem la curent cu toate activitatile noastre, puteti urmari anunturile de pe website-ul Campului Romanesc (www.campulromanesc.ca) sau ale Misiunii Sfanta Maria din Kitchener

(www.sfmariakitchener.com), fie puteti trimite un e-mail la adresa d_furtuna@yahoo.ca pentru a fi adaugati pe lista de contacte si a primi regulat "Buletinul Ortodox" editat saptamanal de Misiunea Sfanta Maria din Kitchener.

Preoti slujitori vor fi: pr. dr. Dumitru Ichim si pr. Didel Furtuna

Prima intalnire si inaugurarea va fi sambata, 25 mai 2019, la ora 11:00 a.m., cand se va savarsi slujba de sfintire a apei (sfestanie) si binecuvantarea cu aghiazma a capelei si a Campului Romanesc. Va asteptam cu drag!

PROGRAM

Sambata, 25 mai 2019, ora 11 a.m. – binecuvantare cu aghiazma
(Campul Romanesc)

Duminica, 26 mai 2019, ora 11 a.m. – Sfanta Liturghie (Duminica Samaritencii)

Duminica, 2 iunie 2019, ora 11 a.m. – Sfanta Liturghie (Duminica orbului din
nastere)

Joi, 6 iunie 2019, ora 10 a.m. – Sfanta Liturghie (Inaltarea Domnului)

